

[Busch-Jensen.]

Maaneder, 3 paa 7 Maaneder og 9 paa 8 Maaneder. Desuden er der afsagt 20 Domme paa et Aar.

Det viser, synes jeg, to Ting: for det første, at der i den gældende Lov er Hjemmel for en særdeles velgradueret, en særdeles differentieret Behandling af de sigtede efter Arten af det Forhold, de har gjort sig skyldige i, og der maa jo ved de Domme, jeg nævnte, i høj Grad være taget Hensyn til de formildende Omstændigheder, som har Hjemmel i Lovens § 10. Det er den ene Ting. Den anden Ting er, at naar der er afsagt 22 Domme paa 8 Maaneder og derunder og desuden 20 Domme paa et Aar, saa viser det, at den Domspraksis, der foreligger, i allerhøjeste Grad har givet Hjemmel for at praktisere den Bestemmelse om Løsladelse, der blev givet i Retsplejelovstillægget i Fjor Efteraar. Det staar for mig som utvivlsomt, at man nu roligt kunde løslade alle de endnu ikke dømte, hvis Forhold efter de Oplysninger, der foreligger, kan sammenlignes med de dømte, der nu har faaet fra et Aar og nedad. De Oplysninger maa jo foreligge nu, men vi ved ikke noget om, i hvilket Omfang Løsladelsen med den Hjemmel, jeg her paapeger, er praktiseret, og Udvalget har den Opfattelse, at det ikke er sket eller kun i meget ringe Omfang. Jeg kunde ogsaa ønske, at den højtærede Minister ved senere Lejlighed — jeg forlanger det ikke nu — giver Oplysning om, hvad Resultat han her kommer til, naar han faar Forholdene undersøgt.

Den samme Oversigt fra Aabenraa giver ogsaa Oplysning om nogle ret strenge Domme for Militærpersoner. Dertil vil jeg kun bemærke, at det, at der staar, at syv har faaet 4 Aars Fængsel, antyder jo ikke for os noget om, hvorvidt Domspraksis er streng eller mild. Om en Dom skal bedømmes saadan eller saadan, afhænger jo af, hvad Manden efter det oplyste har gjort. Det er muligt, at han, selv om han kun har kæmpet paa fremmede Fronter, har været Krigsforbryder, det kan vi ikke vide, og det er ogsaa ligeegyldigt. Det, som for mig er afgørende, er, at de Oplysninger, som foreligger, med tørre Tal viser, at der gives milde Domme, og de viser, at der efter Tilføjelsen til Retsplejelovstillægget er Baggrund for Løsladelse i lignende Tilfælde.

De andre Oplysninger, jeg har, stammer fra Tønder, og de drejer sig om Tiden fra 23. November 1945 til 23. April 1946, altsaa helt og holdent i den højtærede Ministers Ministertid. Der er over Medlemmer af Vaaben SS, Krigsmarinen, Frikorps Dan-

mark og andre Soldater afsagt 89 Domme. Af dem er de 12 paa et Aar og derunder, de 7 er under et Aar; altsaa, ogsaa her har man praktiseret den Mulighed at graduere Straffene, og der er ogsaa Baggrund for at praktisere den gældende Lovs Løsladelsesbestemmelser i alle Tilfælde, som efter Oplysningerne ganske maa sammenlignes med dem, der har ført til de milde Domme.

De Tal, jeg her har nævnt, er Udtryk for Kendsgerninger. Det er de Kendsgerninger og de Oplysninger, som vi herudover havde i Udvalget, der er den reelle Baggrund for de to Artikler af det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen, som den højtærede Minister anfaldt saa voldsomt. Jeg skal ikke sige meget mere om dem, jeg har nu vundet tilstrækkelig Erfaring til, at jeg kan karakterisere den højtærede Ministers Udtalelser som blot et nyt Eksempel paa hans ejendommelige Maade for Polemik: Naar Kendsgerningerne ikke berettiger de Udtalelser, den højtærede Minister af en eller anden Grund synes, det er yndigt at fremkomme med, saa har han en forbløffende Evne til at se bort fra Kendsgerningerne.

Den højtærede Minister harcelerede — jeg tror, det skulde være morsomt — over, hvorvidt jeg stod bag de Artikler, som det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen har skrevet. Det ved jeg saamænd ikke; det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen skriver jo selv sine Artikler, men de tørre Tal, de Kendsgerninger, Artiklerne er bygget paa, og som ikke kan rokkes, dem har jeg her, og for saa vidt staar jeg — eller, om man vil, de Kendsgerninger, jeg her har — bag Artiklerne, og derfor staar de Betragtninger, Artiklerne gør gældende, saa vidt jeg kan se, saa ubestrideligt fast.

Ordføreren (Lorentzen): Det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen udtalte engang i November 1945, da Dansk Kriminalistforening diskuterede Revisionforslaget, at han vilde haabe, det maatte løses i en Aand, der ikke bar Præg af hysterisk Affekt. Dette er en Udtalelse, jeg fuldt ud billiger. Jeg mener ogsaa, at det baader det danske Folk bedst, hvis dette Spørgsmaal kan løses i Ro og uden alt for stærke Ord til den ene eller den anden Side.

Nu kan man jo stille det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen forskellige Spørgsmaal, og det har jeg naturligvis ogsaa gjort under Udvalgsbehandlingen. Et Spørgsmaal, jeg stillede ham for nogle Dage siden, lød saaledes: Hvornaar blev det ærede Medlem opmærksom paa, at nogle Domme var for haarde? I den Tid, det ærede Medlem var